

*Ethiopia's Jewish Community: Past, Present & Future***(1) מלכים א פרק י**

(א) ומלכת שְׂבָא שמַעַת את שמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יִקְנוֹק וּתְבֹא לְנִסְתּוֹ בְּחִידוֹת: (ב) וּתְבֹא יְרוּשָׁלַיִם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד גְּמִלִים נְשָׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה וּתְבֹא אֶל שְׁלֹמֹה וּתְדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ: (ג) וַיִּגְדַּל לָהּ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל דְּבָרֶיהָ לֹא הָיָה דָּבָר נֶעְלַם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: (ד) וּתְרֵא מִלְכַת שְׂבָא אֵת כָּל חֻקֵּי שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: (ה) וּמֵאֲכָל שִׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֵלְתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יִקְנוֹק וְלֹא הָיָה כֹּה עוֹד רוּחַ: (ו) וּתְאָמַר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲמַת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל דְּבָרֶיהָ וְעַל חֻקֵּיהָ: (ז) וְלֹא הָאֲמַנְתִּי לְדְבָרֶיךָ עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וּתְרַאֲיֶנָּה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגַּד לִי הַחֲצִי הַזֶּה הַסֵּפֶת חֻקֶּיךָ וְטוֹב אֶל הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: (ח) אֲשֶׁרִי אֲנִשְׂיָהּ אֲשֶׁרִי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הַעַמִּידִים לְפָנֶיךָ תְּמִיד הַשְּׂמָעִים אֵת חֻקֵּיךָ: (ט) הֲיִי יִקְנוֹק אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חֲפֵץ בָּךְ לְתַתֶּךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יִקְנוֹק אֵת יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׁימֶךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה: (י) וּתַתֵּן לְמֶלֶךְ מֵאֶה וְעֲשָׂרִים כִּפּוֹר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה לֹא כָּא כְּבֶשֶׂם הֵהוּא עוֹד לְרֵב אֲשֶׁר נִתְּנָה מִלְכַת שְׂבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה: (יא) וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאַפִּיר עֲצֵי אֱלִמְגִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה: (יב) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֵת עֲצֵי הָאֱלִמְגִים מִסַּעַד לְבֵית יִקְנוֹק וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים לֹא כֹן עֲצֵי אֱלִמְגִים וְלֹא נְרָאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (יג) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְכַת שְׂבָא אֵת כָּל חֲפָצָה אֲשֶׁר שָׁאֲלָה מִלְכַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כִּיִּד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וּתְפִן וּתִלְךָ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶּיהָ:

(2) דברי הימים ב פרק ט

(א) ומלכת שְׂבָא שָׁמַעַת את שמַע שְׁלֹמֹה וּתְבֹא לְנִסְתּוֹת אֵת שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת בִּירוּשָׁלַיִם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד וּגְמִלִים נְשָׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב לְרֵב וְאֶבֶן יָקָרָה וּתְבֹא אֶל שְׁלֹמֹה וּתְדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ: (ב) וַיִּגְדַּל לָהּ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל דְּבָרֶיהָ וְלֹא נֶעְלַם דָּבָר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: (ג) וּתְרֵא מִלְכַת שְׂבָא אֵת חֻקֵּי שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: (ד) וּמֵאֲכָל שִׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וּמִלְבָּוְשֵׁיהֶם וְעֵלְתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יִקְנוֹק וְלֹא הָיָה עוֹד כֹּה רוּחַ: (ה) וּתְאָמַר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲמַת הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל דְּבָרֶיהָ וְעַל חֻקֵּיהָ: (ו) וְלֹא הָאֲמַנְתִּי לְדְבָרֶיךָ עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וּתְרַאֲיֶנָּה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגַּד לִי חֲצִי מִרְבֵּית חֻקֵּיךָ וְסִפַּת עַל הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: (ז) אֲשֶׁרִי אֲנִשְׂיָהּ וְאֲשֶׁרִי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הַעַמִּידִים לְפָנֶיךָ תְּמִיד וְשָׂמָעִים אֵת חֻקֵּיךָ: (ח) הֲיִי יִקְנוֹק אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חֲפֵץ בָּךְ לְתַתֶּךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֵת יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיְתֵנֶךָ עֲלֵיהֶם לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה: (ט) וּתַתֵּן לְמֶלֶךְ מֵאֶה וְעֲשָׂרִים כִּפּוֹר זָהָב וּבְשָׂמִים לְרֵב מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה וְלֹא הָיָה כְּבֶשֶׂם הֵהוּא אֲשֶׁר נִתְּנָה מִלְכַת שְׂבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה: (י) וְגַם עֲבָדֵי חִירָם אֲשֶׁר וְעַבְדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ עֲצֵי אֱלִמְגִים וְאֶבֶן יָקָרָה: (יא) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֵת עֲצֵי הָאֱלִמְגִים מִסְּלוֹת לְבֵית יִקְנוֹק וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹרוֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים וְלֹא נְרָאוּ כֵּהֶם לְפָנֶיךָ בְּאַרְץ יְהוּדָה: (יב) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְכַת שְׂבָא אֵת כָּל חֲפָצָה אֲשֶׁר שָׁאֲלָה מִלְכַד אֲשֶׁר הֵבִיָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ וּתְפִיף וּתִלְךָ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶּיהָ

(3) שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ה סימן א

בענין האתיופים המחזיקים עצמם ישראל, ובענין בני ישראל מהודו [אינדיא] בע"ה כ"ו סיון. למע"כ נכדי האהוב הרה"ג מוהר"ר מרדכי טענדלער שליט"א, בברכת שלום וברכה וכו"ס, אחדשה"ט.

הנה כפי בקשתך, באתי בזה לאשר מה שכתבת בשמי לפני כמה שנים, אודות הפעלאשעס, שידוע מה שכתוב בשו"ת רדב"ז חלק שביעי סימן ט', שמשמע מדבריו שמחזיקים כיהודים, אבל לדינא קשה לסמוך על זה, שלא ברור אם הרדב"ז ידע היטב המציאות אודותם, וגם לא ברור אם עד זמנינו לא נשתנה מצבם. אבל לדינא אינם באיסור ממזרות, וכעין שהרדב"ז מזכיר שם שהרי יש בהם כמה וכמה ספיקות. ועיין בתשובותי שהארכתי בהגדרת איסור דרבנן דשתוקי ואסופי א.

ולגבי יהדותם, נחשב לנו כספק, ויש להצריכם גירות אמיתי קודם שנתירם לבוא בקהל. **אבל גם קודם גירותם יש מצוה להצילם משמד ומסכנה כדין כל ישראל**, שספק נפשות להקל גם שכאן הספק הוי בעצם יחוסם כיהודים. וגם יש לדעת שאפילו אם לדינא אינם יהודים, **מ"מ מאחר שחושבים שהם יהודים ומוסרים נפשם על יהדותם, מחוייבים להצילם.**

והנה כדהזכרת, אין להביאם לא"י אלא א"כ יעברו גירות, כדי שלא להרבות חשש התבוללות. אבל אם נתגירו כדין, וכמו ששמעתי שעושים, נחשבם ככל יהודים, ויש לעזורם ולתומכם בכל צרכי חייהם, בין בגשמיות ובין ברוחניות. ומאוד נצטערת על מה ששמעתי שיש כאלו בא"י שמונעים מלקרובם בעניני רוחניות, וגורמים ח"ו שיהיו אבודים מדת יהודי. **ונראה לי שכך נוהגים רק משום שצבע עורם הוא שחור.** דפשוט שיש לקרובם, לא רק

מצד שאינם גרועים משאר יהודים, ואין לדינא חילוק במה שהם שחורים, אלא גם מצד שיש בהם הטענה שאולי הם גרים, ונכללים במצות ואהבתם את הגר.

ואסיים בתקוה שישופר המצב, ובזכות שמירת כל המצות נזכה כולנו בקרוב לקיבוץ גלויות ע"י משיח צדקנו.

זקנך אוהבך בל"נ, משה פיינשטיין

בענין בני ישראל מהודו

בע"ה כ"ד מרחשון בנוא יארק.

לכבוד ידידי וחביבי הרה"ג מוהר"ר דניאל ליוי שליט"א, שלום וברכה וכט"ס אחדשה"ט.

באופן כללי יש להצריך גרות לחומרא להבני ישראל מאינדיא, אבל אחר שמתגיירים מותרים לבוא בקהל בלי פקפוק של ממזרות וכעין שאיתא בתשובת רדב"ו. ובקשר לכהונתם של אנשים אלו עדיף שרק ינהגו חומרות של כהונה.

בברכה שנזכה בקרוב להרמת קרן התורה ולביאת הגואל צדק

בידידות, משה פיינשטיין

(4) ישעיהו פרק יא

(יא) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שְׁנֵית יְדוֹ לְקִנּוֹת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמִחֻמַּת וּמֵאֵי הַיָּם: (יב) וְנָשָׂא נֶס לְגוֹיִם וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאֲרָבֶע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ: (יג) וְסָרָה קִנְאֵת אֲפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֲפְרַיִם לֹא יִקְנָא אֶת יְהוּדָה וַיהוּדָה לֹא יִצַּר אֶת אֲפְרַיִם: (יד) וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יִחַדּוּ בְּזוֹ אֶת בְּנֵי קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ קָדֶם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם: (טו) וְהִחָרִים יִקְנוּ אֶת לְשׁוֹן יָם מִצְרַיִם וְהִגִּיף יְדוֹ עַל הַנָּהָר בְּעֵינֵם רִיחֻו וְהִכְהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיף בְּנָעָלִים: (טז) וְהִיָּתָה מְסֻלָּה לְשְׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאֵר מֵאֲשׁוּר כְּאֲשֶׁר הִיָּתָה לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עָלְתוּ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם: